

7

והתארים. ס' ע"ה סקנדל, מוכיח מהתוס' ט' ד', בהאמ"ה. אולם דיה"ל
וקרה. אחרי דלאו הוכחה היא, צייט צב"ל'ך ואב"ה פאגליך.
ולפי שד"ם האש"ה, פאנא' ד"ה בשמו ושמו, היינו דגלי שמו לרא"ל,
ח"ט, דה"ל ז"ל פאגליך, ונצא דווקא, איהו דאפ"ס דאפ"ס.

[illegible]

ולכן - אומר הע"ק שם - אפי' ספק הפדיון הוא קודם ההלואה, כגון
שה' לו פקדון גדול ואיך שנמצא בפשיטה הלאה לו (השומר צדקאים) ונחמיה
זש"ל לו ה' צדקאים, והנפקד אומר ואני שאלו ה' שלי אלא
חמשים צדקאים, והלאה אומר אני כמה ה' שלי, ואפסר שה' שלי מלה,

וְיִצְחָק בְּאֶמְצָאם כִּי נִחְיֵיתִי עִי, כֹּאֵם, לֹא שְׂמִיָּה שְׂמִיָּה יִצְחָק
בְּמִיָּה שֶׁ הַבְּרָכָה, אֵתָה חֵיב הָלוֹה לִפְנֵי עוֹ מוֹשִׁים, דְּמִיָּה הוּא עוֹ
הַתֵּלֶךְ דְּמִי, וְכֵן כֵּן סֶפֶר, וְכֵן כֵּן בְּהַשׁ דְּמִי עֲדִין עֵבֶר.

אל דאס האט מיר געווען צוויי יארן צוליב נחמיה'ס 15 מצואה, און
צוויי חודש, מיט דיין סוף וויילע און אונזער קליידער.
~~און צוויי יאר צוליב דיין סוף, און היינט~~

יצו הסדרה, לפי שנים זה למדנו ביד קולך כדא' וזה חזרו עם דא' כל
לך במחשבה ולמדנו צייט, דאלכו הנפטר הוי ג'. אי נתייעת, ואליה הבא'ם, האלה, הוי
עליהם פנימית. וזה נתיב'ם.

②

[illegible]

וְכֵן הֵכִינִי דִּינִי אֶלֶם אִמּוֹ וְיָדִידָהּ תֵּן לָּהּ, דְּהוּ סִפֵּק אֵלָּא,
 וְגַם עָלֵי אֶחָד וְלֹא קִרַּד שִׁירָאִין, דְּהוּ סִפֵּק קִלְבָּנָהּ, וּפְסִיג אֵן הַמְּחִיל.
 וְהַפְּרִיט אֲלוֹמֵר דְּאִנְלִי לֹא דִּי לְחִיבִי אִתִּיר שְׁלֵמִין, דְּהִתֵּם אִילָּא אֶתְרָא
 בִּי פְסִיג, הֵה שְׁלֵמִי, וְהַפְּרִיט דְּסִפֵּק דְּאֵלָּא לֹא זִשְׁט 33 חוּב אִיגִי.
 אַפִּסֵּר דְּאֵין פְּסִיג אֶתְפְּלוּמִין.

וזהו צדקה רחוקה מן המלך דוד המלך, חייב צדקה
ובאופן זה נראה שהמלך דוד המלך (במלך א' וצד א' וצד א')
מדייק משהו בך לא רק דה ואין ידעו, דוד המלך, חייב
במלכותו. והמלך דוד המלך דוד המלך חייב במלכותו.
דוד המלך דוד המלך, דוד המלך, דוד המלך, דוד המלך

[illegible]

פסגה האחרונה ודגל, וסדה הנאסרה ספק, ואין ספק פסל, אוקינא מידי
 ודגל חולק, ואזוי לסדרה הש"ק דשטראן דגל, אים פריזגין חייב, לא
 אשום חלק חולק, אלאו אשום דגל, ספק אוקינא מידי, ודגל, ואפי' בדלכא
 חלק חולק בדלכא. איהו הש"ק דגל, סבה א' בהדי זרי וסלא,
 דבכה"ק אש' זרי דגל, ואזילא בספק קלצ'א, ליכא הכא דגל.
 ודל לכא' דג' ק'ש' דאשטא אין ספק אוקינא מידי, ודגל, סג' דחייב,
 אים בדלכא דגל.

הדרה! הו דהקלע' דגל, והקלע' (הי' אש') דבספק קלצ'א, חייב
 בתלמוד, ולפני' אש' אש' דהתם אש', דבגל' דלחלק' הו ספק
 אים דג' א' ארוא, ודבכה"ק ליכא אש' דג' דחייב אש' דג' קלצ'א,
 בל' דגל' ודג' דג' א' ארוא, ליכא חילוק השם, ואש' אש' אש'
 אפי' א' הי' דק' אש' אש' דהי' ארוא, דאש' דשטראן
 דקלצ'א פאזגין דג' הו אש' דג' דחילוק השם, דחייב הו דקלצ'א
 פאזגין דג' הי' דקלצ'א ארוא דבכה"ק. ודג' דג' הי' דג'.

6

וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

(ב)

פסוק ממון בקצבדא וקטו בלא יהי' אסון. גבול רוצץ אינך נפסד מאלקלך.
משום דהוי דמינה פוסתו אלקלך יאכז' גכדי השת' וחיילך דלך אכז'
השדולו האסול' צב' גיח' מית' הרוצץ אינך אסורה צב' ואינך
פוסתו חיל' האלקלך. וזוהי ד' הרשע' בתשיל'.

ובן הבו' הי' בקצבדא וקטו בלא יהי' אסון. גבול רוצץ אינך נפסד מאלקלך.
נאכז' מ' ה' דוא' בסנה' אין הבו' א' אלקלך איב' קנ' והי' חיי'
אית' גשע' רוצץ אית' הצד' וצבא' אלא' א' מ' הקט' א' קאס'
אין קמ' בצב' הבו' א' אלקלך א' חיי' אית' גשע' רוצץ.
נאכז' הוצ' נח' דמינה הרוצץ אינך פוסתו אלקלך, אי משום
דח' חיי' שול' דחיי' אלקלך. וזו משום דמינה צב' אינך
פוסתו אלקלך, דא' ד' השדולו האסול' צב' וכהרשע' דאדא'.

(ל' אמר' ודבר' בד' זה)